

Z chaosu ukraińskiego.

Armia Petlury przestała istnieć. Pod Płoskirowem natoczyły się wycofane z pod Kamieńca oddziały ukraińskie, złożone przeważnie z Galicyan. Między Ukraińcami w Płoskirowie panika; nikt nie potrafi zdać sobie sprawy z położenia. Rodzą się najpotworniejsze plotki. Pewną jest rzeczą, że Denikin powalił Petlurę. Ataman, a zarazem członek dyrektoryatu Petlura, organizuje podobno na Ukrainie powstanie przeciw Denikinowi, zbierając rozproszone swoje wojska. Żona atamana Olga Petlurowa z córeczką Larysą schroniła się w Polsce i przebywa w Krakowie, zamieszkując pokoje na III piętrze w „Hotelu Francuskim“. Towarzyszył im członek dyrektoryatu prof. Szwec, w ubiegłą niedzielę jednak wyjechał na Ukrainę, wezwany przez Petlurę. Młoda republika bez ziemi, bez żołnierzy, ale mająca władcę, a nawet trzech, bo dyrektoryat, złożony z atamana Petlury, prof. Szweca i Makarenki ginie w chaosie piekła rosyjsko-bolszewickiego — ginie, po smutnych, a krwawych dniach swego istnienia. Petlura jednak jeszcze działa.

Z chaosu ukraińskiego: Przegląd wojsk ukraińskich przez atamana Petlurę w Zmeryncze.

Ostatni akt walk Judenicza.

W ostatnich tygodniach różne armie antybolszewickie poniosły szereg niepowodzeń, których konsekwencje mogą być poważne nawet dla całej Europy. Na Syberii wojska Kończaka po pozornie szczęśliwej kontrofenzjwie straciły swój punkt oparcia pod naciskiem nieprzyjacielskiego ruchu flankowego; Denikina unieruchomiły powstania na tyłach. Biała armijka Judenicza przestała istnieć, której ofensywa już w początkach została sparaliżowana mimo pewnych okoliczności sprzyjających.

Judenicz wychodząc z nad Nerwy począł forsować przejście w kierunku Jamburga, gdzie wkrótce wtargnął. Ofensywa posunęła się szybko naprzód drogą na Gaczinę, gdy tymczasem Estończycy na południu wstrzymywali nieprzyjaciela koło Pskowa, posuwając się w kierunku Krasnaja Górka, która dotyka wybrzeża cieśniny fińskiej niedaleko Kronstatu.

Bolszewicy zaskoczeni stawiali słaby opór, dzięki błyskawicznym atakom Judenicza, tak, że 17. października Gaczinę zajęto, gdy lewe skrzydło wkroczyło do Krasnego Sioła o 25 klm. od Petrogradu. W następnych dniach linia walk opisała lekkie nachylenie na lewo, tak, że czoło znajdowało się przy wejściu do stolicy między morzem a Nową; zajęto wreszcie Carskie Sioło i Pawłowsk. Wkrótce lewe skrzydło rozłożyło się na drodze położonej o 11 klm. od cieśniny, gdy centrum osiągnęło Pałkovo. W ostatnich falowaniach opierano się o Petersburg.

Lecz 22. października nastąpiło zastanowienie ofensywy, tuż przed stolicą. Marsz nie mógł się teraz rozwijać na skrzydłach opierając się o morze, wewnątrz zagrodzony Petersburgiem. Wojska wyczerpały się, rozbijane głodem.

Od tej chwili walki Judenicza już stałe kończyły się klęską. Oparte na szybkości ataków, dzięki gwałtownemu zdecydowaniu miały powodzenie, teraz zmuszone do powolnego oblężenia, bez odpowiednich materiałów, zgasiły. Z dnia na dzień czerwone wojska umacniały swoje pozycje i pomnażały siły.

Dnia 24. października Judenicz musiał opuścić

Ostatni akt walk Judenicza: Gen. Judenicz i admirał Pilkin na pokładzie statku Marna udają się pod Narwę, aby odbyć przegląd białej armii północno-zachodniej.

Z chaosu ukraińskiego:

Powitanie atamana Petlury w Chwastowie po zdobyciu tego miasta na bolszewikach.

Zydzi witają atamana Petlurę i jego wojska, występując w uroczystych strojach.